

prima instanță – A. Vrînceanu

instanța de apel – Ed. Ababei, G. Polivenco, Ad. Garbuz

instanța de recurs – V. Doagă, V. Clevadi, Iu. Bejenaru, O. Sternioală, Sv. Moldovan

instanța de apel – An. Albu, Au. Toderaș, Ed. Rățoi

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de avocatul Natalia Covaliov în interesele întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Covaliov Natalia în interesele întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată împotriva lui Priseajni Eduard cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile prestate, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016, prin care s-a respins apelul depus de întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2014 avocatul Natalia Covaliov în interesele întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Priseajni Eduard prin care a solicitat încasarea din contul lui Priseajni Eduard în beneficiul întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată a datoriei în mărime de 1060,20 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 93,30 lei, cheltuielilor de judecată sub formă de taxa de stat în mărime de 270,00 lei, și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 800,00 lei, în total 2223,50 lei.

În motivarea cererii a indicat că prin contractul de cesiune a creanței din 17 februarie 2014 întreprinderea municipală „Gospodăria Specializată Auto din Bălți” a cesionat întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată dreptul de creanță împotriva debitorilor săi (f.d. 14).

Prin mandatul nr. 0779863 din 10 septembrie 2014 avocatul Covaliov Natalia a fost împuternicită de întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată să-i acorde asistență juridică cu dreptul de a semna cererea și depune în judecată, de a ataca hotărârea judecătorească, etc (f.d. 3).

Astfel, Consiliul municipal Bălți prin pct. 1 al deciziei nr. 4/4 din 19 iunie 2008 “Privind aprobarea tarifelor pentru evacuarea deșeurilor menajere” a stabilit tariful pentru serviciile prestate pentru o persoană fiind de 6,40 lei în cazul celor care locuiesc în fondul locativ amenajat și 11,40 lei pentru cei care locuiesc în case individuale.

În baza contractului nr. 01/11 din 03 ianuarie 2011 încheiat cu Primăria mun. Bălți în calitate de gestionar, întreprinderea municipală „Gospodăria Specializată Auto din Bălți” în calitate de operator a prestat servicii de salubritate ce constau în evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul mun. Bălți. Întreprinderea municipală „Gospodăria Specializată Auto din Bălți” a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ servicii publice de evacuare a deșeurilor tuturor beneficiarilor/utilizatorilor de pe teritoriul mun. Bălți, inclusiv și beneficiarului Priseajni Eduard la adresa mun. Bălți str. Șostakovici, 4 fiindu-i atribuit cont personal pentru serviciile de salubritate prestate la această adresă.

Întreprinderea municipală „Gospodăria Specializată Auto din Bălți” lunar a expediat în adresa lui Priseajni Eduard avizele de plată în care se indica tariful lunar al costului serviciilor prestate și datoria acumulată.

Din actul calculării serviciilor de evacuare a deșeurilor la contul lui Priseajni Eduard rezultă că acesta nu a achitat plata pentru serviciile prestate acumulând datorie în sumă de 1060,20 lei.

Operatorul întreprinderea municipală „Gospodăria Specializată Auto din Bălți” a continuat să expedieze lui Priseajni Eduard avize de plată pentru datoria acumulată, ultimul aviz fiind expediat în luna februarie 2014.

Întreprinderea municipală „Gospodăria Specializată Auto din Bălți” prin contractul de cesiune a creanței din 17 februarie 2014, Actul de predare-primire a creanțelor și factura de expediție a cesionat creanța întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată.

Întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată a încercat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului și a expediat la 24 iulie 2014 în adresa lui Priseajni Eduard reclamație solicitând recuperarea datoriei, însă ultimul nu a răspuns.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 28 noiembrie 2014 s-a respins acțiunea depusă de avocatul Covaliov Natalia în interesele întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată (f. d. 37, 41).

La 15 decembrie 2014 avocatul Covaliov Natalia a depus în interesele întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată apel nemotivat, iar la 25 februarie 2015 apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți din 28 noiembrie 2014 (f.d. 40,56-58).

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 11 august 2015 a respins apelul declarat de întreprinderea mixtă „Incaso” societate cu răspundere limitată și a menținut hotărîrea Judecătorei Bălți din 28 noiembrie 2014 (f.d. 95-101).

La 18 octombrie 2015 avocatul Covaliov Natalia a declarat în interesele întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 august 2015, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii (f.d.107-109).

Prin decizia Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, din 16 decembrie 2015 a fost admis recursul declarat de avocatul Natalia Covaliov în interesele întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată și a casat decizia Curții de Apel Bălți din 11 august 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Covaliov Natalia în interesele întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată împotriva lui Priseajni Eduard cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile prestate, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată cu restituirea pricinii la rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecatori (f.d.117-123).

La 20 ianuarie 2016 avocatul Covaliov Natalia în interesele întreprinderii mixte „Incaso” societate cu răspundere limitată a depus cerere de concretizare prin care a menționat că în urma emiterii deciziei Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2015, urmează a fi concretizate următoarele: dacă este încheiat contract între întreprinderea mixtă „Gospodăria Specializată Auto Bălți” și debitor, dacă sau prestat efectiv serviciile de salubritate debitorului și dacă în prezenta acțiune se solicită încasarea serviciilor care în realitate nu au fost prestate.

Respectiv, a menționat că potrivit art. 16 al Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002 și pct. 7 lit. a) al Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, autoritățile administrației publice locale în calitate de coordonator al activității funcționării serviciilor publice de gospodărie comunală aprobă tarifele pentru transportarea deșeurilor menajere pentru populație reieșind din calculul lunar pentru o persoană ce locuiește în fondul locativ.

În acest scop, autoritățile administrației publice locale apelează la unul sau la mai mulți operatori cărora le încredințează, în baza contractului, gestiunea furnizării/prestării de gospodărie comunală și nu există/lipsește cu desăvîrșire contractele încheiate cu proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc. Adică între acești subiecți lipsește legătura juridică și ca rezultat raportul material litigios.

În temeiul Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală, Primăria mun. Bălți a investit întreprinderea municipală

”Gospodăria Specializată Auto Bălți” conform contractului nr. 10/11 din 03 ianuarie 2011 de a presta servicii de salubritate ce constau în evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul mun. Bălți.

Operatorul a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor, tuturor beneficiarilor/utilizatorilor de pe teritoriul mun. Bălți, inclusiv și beneficiarului Priseajni Eduard, care locuiește pe adresa mun. Bălți, str. Șostakovici, 4, atribuindu-i cont personal pentru serviciile de salubritate prestate la această adresă.

În conformitate cu extrasul din Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate înregistrat asupra bunurilor imobile situate pe str. Șostakovici, 4, mun. Bălți aparțin lui Priseajni Eduard – locul de consum la care se prestau cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor.

Prestatorul lunar a expediat în adresa acestuia avizele de plată în care se indica tariful lunar al costului serviciilor prestate de operator și datoria acumulată pentru perioada anterioară.

De asemenea, a menționat că în conformitate cu art. 2 din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală, serviciile publice de gospodărie comunală furnizate/prestate sunt ansamblul de activități și acțiuni de interes public, desfășurate sub autoritatea administrației publice locale la realizarea lucrărilor necesare în gospodăria comunală. Serviciile publice de gospodărie comunală asigură furnizarea/prestarea următoarelor servicii, totalitatea activităților și lucrărilor de colectare, transportare, sortare, prelucrare, tratare, valorificare, neutralizare (incinerare) și depozitare a deșeurilor menajere, precum și măturatul, spălatul și stropitul străzilor, înverzirea lor, lucrărilor de dezinfecție, deratizare și ecarisaj. În art. 12 alin. (3) lit. b) din legea respectivă, este prevăzut că, operatorii au față de utilizatori obligația să deservescă utilizatorii potrivit contractului încheiat direct cu utilizatorii sau prin intermediul gestionarului. În conformitate cu art. 25 din Legea menționată supra, agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu utilizatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin. (2) – (4). Iar alin. (1) din articolul respectiv prevede că persoanele fizice care beneficiază de serviciile publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite (f.d. 132-134).

Prin urmare a menționat, că prin prisma normelor citate, operatorul poate presta serviciile publice atât în baza contractelor directe cu beneficiarul/utilizatorul cât și în baza contractelor prin intermediul gestionarului care în speță dată este Primăria mun. Bălți, chiar și în lipsa de contracte directe încheiate cu utilizatorii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de avocatul Covaliov Natalia în interesele întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea Judecătoria Bălți din 28 noiembrie 2014, la cererea de chemare în judecată formulată de avocatul Covaliov Natalia, în interesele întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată

în contradictoriu cu Priseajni Eduard cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile prestate, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Curtea de Apel Bălți în motivarea deciziei a indicat că, între Întreprindere municipală "Gospodărie Specializată Auto" și Priseajni Eduard, nu a fost încheiat nici un contract de prestarea a serviciilor de salubritate, cerință obligatorie stabilită de legislația în vigoare, iar numărul 406599, este doar a contului personal de achitare a lui Priseajni Eduard.

Imobilul care este proprietatea lui Eduard Priseajni nu este la bloc, ci este situat la sol, iar condițiile acordării serviciilor pentru casele individuale diferă de la cele de la bloc, or în cazul existenței unui astfel de contract era necesară existența neapărată a tomberonului doar la casa proprietarului.

Astfel, reieșind din prevederile legale și anume art. 25 alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, agenții economici într-adevăr pot pretinde și fără contracte cu utilizatorii, încasarea sumelor datorate, însă doar pentru serviciile prestate, în acest sens, instanța a relevat lipsa probelor concludente și pertinente ce ar demonstra că întreprinderea municipală "Gospodăria Specializată Auto" a prestat servicii de evacuare a deșeurilor menajere a lui Priseajni Eduard, ori că a creat condiții pentru evacuarea deșeurilor intimatului, spre exemplu amenajarea unui teritoriu în apropierea imobilului lui Priseajni Eduard cu containere, tomberoane, lăzi, fapt care nu a fost dovedit de către apelantă.

În final, a conchis că intimatul urma să achite lunar suma de 34,20 lei, adică pentru trei persoane, însă nu s-a prezentat nici o probă că în imobilul din mun. Bălți, str. Șostakovici, 4, mai locuiește cineva cu excepția proprietarului.

La 23 martie 2016 avocatul Covaliov Natalia a depus recurs în interesele întreprinderii mixte "Incaso" societate cu răspundere limitată prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Bălți și a hotărârii Judecătoriai Bălți cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs a indicat că potrivit pct. 33 al deciziei, instanța de apel a motivat respingerea cererii de apel prin faptul că serviciile publice de gospodărie comunală furnizate/prestate pentru necesitățile proprii se prestează doar în temeiul unui contract încheiat între părți.

În scopul unificării practicii judiciare, la data de 25 februarie 2016 Curtea Supremă de Justiție a adoptat recomandarea nr. 88 cu privire la modul de aplicare a unor dispoziții legale la soluționarea sarcinilor ce țin de prestarea serviciilor de gospodărie comunală. La care se referă și acest litigiu.

În acest caz de prestarea a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, **conform facturilor primite.**

Această concluzie rezultă din prevederile exprese cuprinse în art. 25 alin. (5) din Legea nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, în care se stipulează că agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte

cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin. (2)-(4).

La rîndul său, alin. (2)-(4) din art. 25 Legea respectivă, prevăd acțiunile ce pot fi întreprinse de către operator în privința consumatorului care nu achită serviciile prestate, inclusiv acționarea în judecată.

Prin urmare, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite pentru serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Se atenționează că, proprietarii sau locatarii – consumatori ai serviciilor comunale și necomunale, au dreptul la debransarea locuințelor ce le aparțin sau le închiriază de la sistemele de asigurare cu servicii comunale și necomunale, însă potrivit art. 51 alin. (5) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015, se interzice debransarea de la serviciile comunale care constituie exigențele minimale pentru locuințe stabilite în funcție de localitate.

Suplimentar, a subliniat că consumatorii nu pot invoca în susținerea neachitării acestui serviciu, lipsa probelor de prestare a acestuia sau refuzul de a i se presta serviciul dat.

Or, în mod normal se prezumă că persoana produce deșeuri menajere pe teritoriul localității, iar noțiunea de salubritate întrunește totalitatea activităților și lucrărilor de colectare, transportare, sortare, prelucrare, tratare, valorificare, neutralizare (incinerare) și depozitarea deșeurilor menajere, precum și măturatul, spălatul și stropitul străzilor, înverzirea lor, lucrărilor de dezinfecție, deratizare și ecarisaj.

În acest context, argumentul că persoana care locuiește sau este proprietar nu produce deșeuri, nu este unul relevant și nu poate fi acceptat.

Respectiv, persoanele care nu sunt în relații contractuale cu operatorul de salubritate, beneficiază în mod fraudulos de aceleași servicii de care beneficiază persoanele care au încheiat contracte pentru aceste servicii.

De asemenea, a invocat că, prevederile capitolului VI al Regulamentului cu privire la modul de prestare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiilor deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, stabilește modul de reducere a plăților în cazul nerespectării volumului, termenului, calității serviciilor prestate. Prestarea calitativă a serviciului public se prezumă pînă la proba contrarie.

În cazul în care consumatorul contestă calitatea și volumul serviciului prestat, acesta poate să se adreseze administrației publice locale care a semnat contractul cu prestatorul solicitînd verificarea faptelor invocate și/sau Agenția de protecția a consumatorului, altor autorități împuternicite prin lege.

Administrația publică locală și/sau Agenția protecției consumatorului vor putea verifica și confirma prin act eventualele neregularități ai serviciului prestat care ar servi ulterior drept temei pentru recalcularea prețului tarifat al serviciului public pentru situație în cauză. Iar prestatorul va avea posibilitatea contestării actului în modul prevăzut de lege.

Așadar, afirmațiile despre serviciul neprestat sau prestat necalitativ nu pot servi temei de respingere a acțiunii în lipsa unui act confirmativ.

Cu referire, la circumstanțele de fapt, a reținut că, în baza contului personal, întreprinderea municipală ”Gospodăria Specializată Auto” societate cu răspundere limitată, în calitate de operator, investită de Primăria mun. Bălți în baza contractului de concesiune, a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor la adresa mun. Bălți, str. Șostakovici, 4, care aparține cu dreptul de proprietate/folosință beneficiarului Priseajni Eduard.

Pentru neachitarea facturilor de plată pentru serviciile de evacuare a deșeurilor, pîrîtul a acumulat o datorie în mărime de 1060,20 lei, formată în baza tarifului aprobat prin decizia Consiliului Municipal Bălți, nr. 4/4 din 19 iunie 2008, pentru o persoană ce locuiește în fondul locativ amenajat – 6,40 lei/lunar și din sectorul locativ privat – 11,40 lei/lunar.

Pentru neachitarea datoriei la data scadentă, pîrîtului a fost calculată potrivit art. 585, 619 Cod civil, dobînda de întîrziere în mărime de 93,30 lei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei Curtea de Apel Bălți a fost pronunțat la 09 februarie 2016.

La 19 februarie 2016 Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților copia deciziei motivate.

La 24 februarie 2016 atît avocatul Natalia Covaliov cît și întreprinderea mixtă ”Incaso” societate cu răspundere limitată a recepționat copia deciziei.

La 23 martie 2016 prin intermediul Oficiului poștal, a fost expediat recursul depus de avocatul Covaliov Natalia, în interesele întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată, respectiv, recursul se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi probe.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Studiind circumstanțele pricinii în coraport cu normele legale și interpretarea acestora de către instanțele ierarhic inferioare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că urmează să fie admis recursul și casată integral decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre cu admiterea parțială a cererii de chemare în judecată din următoarele considerente.

Cererea de recurs a fost depusă de către avocatul Natalia Covaliov, în interesele întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, potrivit contractului de cesiune a creanței din 17 februarie 2014 întreprinderea municipală ”Gospodăria Specializată Auto din Bălți” a cedat dreptul de creanță împotriva debitorilor săi către întreprinderea mixtă ”Incaso” societate cu răspundere limitată (f.d. 14). Potrivit actului de primire (f.d. 15) întreprinderea municipală ”Gospodăria Specializată Auto din Bălți” a cedat și dreptul de creanță a debitorului Priseajni Eduard (f.d. 16).

Prin factura de plată seria PB numărul 0086862 la 04 martie 2014 ”Gospodăria Specializată Auto din Bălți” a transmis drepturile de creanță asupra debitorilor săi întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată (f.d.17).

Potrivit art. 556 alin. (1) și (2) din Codul civil, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract.

Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță. Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă.

Articolul 557 din Codul civil prevede că, titularul unei creanțe o poate transmite, fără consimțământul debitorului, unui terț dacă aceasta nu contravine esenței obligației, înțelegerii dintre părți sau legii. Înțelegerea cu debitorul asupra inadmisibilității cesiunii produce efecte doar atunci când acesta are un interes legitim în acest sens. În acest sens, pct. 1.2. din Contractul de cesiune a creanței din 17 februarie 2014 prevede că cedentul va cesiona creanța în faza prejudiciară, judiciară sau de executare. Punctul 1.4. din contractul respectiv, prevede că cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanță ale creditorului, împreună cu drepturile de garanție.

Mai mult ca atât, prin mandatul seria MA nr. 0779863 avocatul Natalia Covaliov a fost împuternicită de către Directorul Întreprinderii Mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată, Veaceslav Mîrza să reprezinte interesele întreprinderii inclusiv și cu dreptul de contestare a hotărîrilor (f.d.3).

Respectiv, recursul a fost depus de o persoană împuternicită prin lege.

Cu referire la esența obligației, instanța de recurs menționează următoarele:

Conform, Deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 4/4 din 19 iunie 2008, au fost aprobate tarifele pentru serviciile de salubritate prestate pe teritoriul municipiului Bălți (f.d. 8).

Prin contractul nr. 01/11 din 03 ianuarie 2011 Primăria mun. Bălți în calitate de beneficiar și întreprinderea municipală ”Gospodăria Specializată Auto” în calitate de executant au convenit că Beneficiarul încredințează iar Executantul își asumă obligația de a presta serviciul de salubritate conform Registrului de servicii planificate și indicate în anexa nr. 1 al contractului, în sumă de 5620,9 (cinci milioane șase sute douăzeci mii și nouă sute) lei (f.d. 10-11).

Respectiv, ***natura obligației reiese din serviciile de gospodărie comunală prestate și anume servicii de salubritate.***

În acest sens, Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nr. 1402 din 24 octombrie 2002, prevede că, *serviciile publice de gospodărie comunală furnizate/prestate* sunt ansamblu de activități și **acțiuni de interes public**, desfășurate sub autoritatea administrației publice locale la realizarea lucrărilor necesare în gospodăria comunală. *Salubritatea, înverzirea localităților* este totalitatea **activităților și lucrărilor de colectare, transportare, sortare, prelucrare, tratare, valorificare, neutralizare (incinerare) și depozitare a deșeurilor menajere**, precum și măturatul, spălatul și stropitul străzilor, înverzirea lor, lucrărilor de dezinfecție, deratizare și ecarisaj.

Prestarea serviciilor de salubritate reprezintă în sine realizarea obligațiilor pozitive de către stat în vederea prevenirii poluării și protecției mediului înconjurător realizată prin colectarea, evacuarea, sortarea, nimicirea deșeurilor.

În acest context, instanța de recurs consideră că, în speță urmează de aplicat prin coroborare și actele normative care garantează dreptul la un mediu sănătos, **întrucât înglobează în sine un interes public inerent fiecărui locuitor al societății.**

Astfel, dreptul la un mediu sănătos este garantat fiecărei persoane în egală măsură, prin art. 8 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului, care a fost aplicat prin rigoare de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Arrondelle împotriva Regatului Unit al Marii Britanie*, *Kyrtatos împotriva Greciei*, *Apanasewcz împotriva Poloniei*.

În acest sens, art. 8 alin. (2) din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului statuează că, **nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.**

Deși, dreptul la un mediu sănătos este garantat de către Convenția europeană a drepturilor omului, acesta implică și constrângerile legitime asupra drepturilor în materie de mediu înconjurător, întrucât poate afecta drepturile și libertățile altora.

În cauza *Gopez Ostra împotriva Spaniei*, CtEDO a constatat că, în cazul în care chestiunea este analizată în termenii unei obligațiuni pozitive impusă Statului - de a lua măsuri rezonabile și adecvate în vederea protejării drepturilor reclamantei garantate de paragraful 1 al articolului 6 - conform doleanței reclamantei, sau în termenii unei „ingerințe de către o autoritate publică” justificată în conformitate cu paragraful 2 al articolului 8, principiile aplicabile sînt în mare măsură similare. **În ambele contexte, trebuie să se țină cont de echilibrul echitabil care trebuie stabilit între interesele competitive a individului și cele ale comunității, în orice caz. Statul se bucură de o anumită marjă de apreciere.** În continuare, chiar și în relație cu obligațiunile pozitive impuse de primul paragraf al articolului 8, la stabilirea echilibrului cerut scopurile menționate în al doilea paragraf pot avea o anumită relevanță (a se vedea, în special, hotărârea din 17 octombrie 1986 în cauza *Rees împotriva Regatului Unit*, seria A nr. 106, p. 15,

paragraful 37 și hotărârea din 21 februarie 1990 în cauza Rayner împotriva regatului Unit, seria A nr. 172, p. 18, paragraful 41).

În acest sens, Legea nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, statuează că unul din principiile de bază al protecției mediului, *responsabilitatea tuturor persoanelor fizice și juridice pentru prejudiciul cauzat mediului; prevenirea, limitarea, combaterea poluării, precum recuperarea pagubei, cauzate mediului și componentelor lui din contul persoanelor fizice și juridice care au admis (chiar și inconștient sau din neglijență) dauna.*

Prin urmare, Curtea conchide, că obligația de protecție a mediului este legală și individuală impusă fiecărei persoane, ca parte a unei colectivități umane.

În acest sens, art. 3 alin. (4) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, prevede că *la organizarea și dezvoltarea serviciilor publice de gospodărie comunală, interesul general al cetățenilor este prioritar.*

În concluzie, instanța de recurs menționează că, se impune aplicarea în speță a legislației prin coroborare a obligației individului de a preveni poluarea mediului, asigurarea obligației pozitive a statului în vederea asigurării unui drept la un mediu sănătos, respectarea drepturilor consumatorului.

Anume după această abordare, instanța de recurs, conchide că, obligația de a încheia un contract de prestări servicii pentru efectuarea serviciilor de salubritate este imperativă ambelor părți atât, prestatorului de servicii cât și consumatorului, or neîncheierea unui contract de prestări servicii și neacordarea serviciilor de salubritate afectează direct dreptul celorlalți membri ai comunității la un mediu sănătos.

Articolul 25 din Legea respectivă prevede că, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator

Astfel, din prevederea legală citată reiese că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează, și respectiv se achită costul acestora, în baza **contractelor încheiate cu consumatorii.**

Într-adevăr, legea impune obligația încheierii unui contract de prestări de servicii ca generator de apariție a obligațiilor.

Mai mult ca atât, în acest sens, Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, la art. 25 alin. (5) statuează că agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin.(2)-(4). Alineatele (2) – (4) al articolului respectiv stabilesc că, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator. Dacă suma datorată, inclusiv penalitățile, nu a fost achitată în termenul stabilit în contract, operatorul poate suspenda executarea contractului cu un preaviz de 5 zile lucrătoare. Reluarea furnizării/prestării serviciilor publice de gospodărie comunală se va face în termen de 3 zile lucrătoare de la data efectuării

plății, iar cheltuielile aferente suspendării, respectiv reluării furnizării/prestării serviciului, vor fi suportate de consumator. Dacă după suspendarea contractului (sau după debransare) consumatorul nu achită suma datorată, operatorul este în drept să acționeze consumatorul în judecată.

Respectiv, Legea națională în vederea executării obligației pozitive a statului, la un mediu sănătos, acordă dreptul prestatorului de a solicita contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în pofida faptului neîncheierii unui contract de prestări servicii.

Prin urmare, condiția impusă de lege este prestarea efectivă a serviciilor publice de gospodărie comunală.

În acest sens, instanța de recurs reține că, după cum e menționat supra, serviciile de salubritate includ totalitatea activităților și lucrărilor de colectare, transportare, sortare, prelucrare, tratare, valorificare, neutralizare (incinerare) și depozitare a deșeurilor menajere, precum și măturatul, spălatul și stropitul străzilor, înverzirea lor, lucrărilor de dezinfecție, deratizare și ecarisaj. Consumatorul este obligat să achite pentru serviciile de salubritate conform facturii primite.

În conformitate cu pct. 15, 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plata pentru transportul deșeurilor menajere solide se calculează pentru o persoană și se percepe în baza normelor și tarifelor stabilite, conform conturilor (chitanțelor), prezentate de prestatorul de servicii, și contractelor încheiate în mod obligatoriu cu toți consumatorii, inclusiv cu proprietarii caselor individuale, cu proprietarii și locatarii încăperilor cu altă destinație decât cea de locuințe, anexate sau înglobate în/la blocurile locative, precum și a întreprinderilor amplasate pe teritoriul aflat în folosința gestionarului blocului locativ. Plata pentru transportul deșeurilor menajere lichide se efectuează pentru cantitatea transportată de facto. Plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii.

Având în vedere specificul serviciilor de salubritate și anume interesul general al comunității, ce constau în evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul localității, se atestă că consumatorii nu pot invoca ca motiv de neachitare a acestui serviciu lipsa probelor de prestare a acestuia sau refuzul de a i se presta serviciul dat. Proprietarii sau locatarii - consumatori ai serviciilor comunale și necomunale, au dreptul la debransarea locuințelor ce le aparțin sau le închiriază de la sistemele de asigurare cu servicii comunale și necomunale, însă potrivit art. 51 alin. (5) din Legea nr. 75 din 30.04.2015, se interzice debransarea de la serviciile comunale și necomunale care constituie exigențele minimale pentru locuințe stabilite în funcție de localitate.

La exigențe minimale pentru locuințe se referă inclusiv, potrivit art. 4 din Legea respectivă, și evacuarea controlată a reziduurilor menajere.

În mod normal, se prezumă că persoana produce deșeuri menajere pe teritoriul localității, iar noțiunea de salubritate întrunește totalitatea activităților și lucrărilor de colectare, transportare, sortare, prelucrare, tratare, valorificare, neutralizare (incinerare) și depozitare a deșeurilor menajere, precum și măturatul, spălatul și stropitul străzilor, înverzirea lor, lucrărilor de dezinfecție, deratizare și ecarisaj.

Mai mult ca atât, se subliniază că prevederile capitolului VI al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă nr. 191 din 19.02.2002, stabilesc modul de reducere a plăților în cazul nerespectării volumului, termenului, calității serviciilor prestate. Prestarea calitativă a serviciului public se prezumă până la proba contrarie.

În cazul în care consumatorul contestă calitatea și volumul serviciului prestat, acesta poate să se adreseze administrației publice locale care a semnat contractul cu prestatorul, solicitând verificarea faptelor invocate și/sau Agenției de protecție a consumatorului, altor autorități împuternicite prin lege.

Administrația publică locală și/sau Agenția protecției consumatorului vor putea verifica și confirma prin act eventualele neregularități ale serviciului prestat, care ar servi ulterior drept temei pentru recalcularea prețului tarifat al serviciului public pentru situația în cauză. Iar prestatorul va avea posibilitatea contestării actului în modul prevăzut de lege.

În speță, consumatorul, nu a contestat volumul și calitatea serviciilor prestate, acestea fiind prezumate ca efectuate în volum deplin.

De asemenea, se menționează că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile (f.d. 16) Priseajni Eduard Andrei este proprietarul bunurilor imobile cu numere cadastrale 0300207.262.01, 02, 03, 04 care sunt situate pe adresa: mun. Bălți, str. Șostakovici, 4, adică pe teritoriul de prestare a serviciilor de salubritate.

Astfel, avînd calitatea de consumator al serviciilor de salubritate, Priseajni Eduard, are obligația imperativă de a achita pentru serviciile prestate.

În acest sens, instanța de recurs relevă că, potrivit art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu art. 14 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competențe: decide înființarea instituțiilor publice de interes local, organizează serviciile publice de gospodărie comună, determină suportul financiar în cazul cheltuielilor bugetare, decide asupra regulilor de asigurare a curățeniei în localitate.

Prin decizia nr. 4/4 din 19 iunie 2008 Consiliul municipal Bălți a aprobat tarifele pentru serviciile de salubritate.

În acest sens, art. 29 alin. (1) lit. i) din Legea privind administrația publică locală, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, stabilite la art.4 alin.(1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul propune consiliului local schema de organizare și condițiile de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, ia măsuri pentru buna funcționare a serviciilor respective de gospodărie comunală.

Respectiv, atribuțiile de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, aparține autorităților administrației publice locale.

Totodată, în baza Legii nr. 435 din 28 decembrie 2006 privind descentralizarea administrativă, a fost încheiat la 03 ianuarie 2011 contractul privind transferul la salubritate și curățirea teritoriilor publice pentru anul 2011, potrivit căruia Întreprinderea Municipală "Gospodăria Specializată Auto" va efectua lucrări de salubritate și curățire a teritoriilor publice din mun. Bălți conform Registrului de servicii planificate și indicate în anexa nr. 1.

În acest sens, art. 10 lit. b) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală prevede că, serviciile publice de gospodărie comunală sînt furnizate/prestate de operatori specializați (întreprinderi municipale și individuale, societăți pe acțiuni, în comandită, societăți cu răspundere limitată, întreprinderi cu alte forme juridice de organizare), care pot fi agenți economici, indiferent de forma juridică de organizare.

Potrivit, actului de verificare Întreprinderea Municipală "Gospodăria Specializată Auto" a prestat servicii de salubritate în perioada ianuarie 2010-ianuarie 2013, calculînd pentru fiecare lună cîte 34,20 lei, în total fiind suma de 1060 lei.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, după cum e stipulat supra, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În cazul respectiv, Întreprinderea Municipală "Gospodăria Specializată Auto" a fost împrumutată de a presta servicii de salubritate la 03 ianuarie 2011, întrucît competența de prestare a serviciilor comunale aparține autorităților administrației publice locale, or creanța de achitare a plății pentru serviciile comunale pînă la 03 ianuarie 2011 poate fi cerută doar de administrația publică locală, ca subiect împrumutat de lege.

În conformitate cu art. 970 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită. Articolul 971 alin. (1) din Codul civil prevede că plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.

Prin urmare, instanța de recurs, menționează că nu este întemeiată pretenția de încasare a plății pentru serviciile de salubritate pentru perioada de timp, ianuarie 2010 decembrie 2010, întrucît pentru această perioadă Întreprinderea Municipală "Gospodăria Specializată Auto" nu a fost împrumutată de a presta servicii de salubritate, or art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că fiecare

parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 558 alin. (1) Cod civil, drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii.

Astfel, luând în considerație actul de verificare a serviciilor de salubritate (f.d. 13), urmează de încasat din contul lui Eduard Priseajni în beneficiul întreprinderii mixte "Incaso" societate cu răspundere limitată *sumă de 752,40 lei*, compusă din plata pentru serviciile de salubritate pentru perioada ianuarie 2011 - octombrie 2012, a câte 34.20 lei, lunar (22 luni x 34,20 lei).

În conformitate cu art. 619 alin. (1) din Codul civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzii pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Articolul 585 din Codul civil statuează că, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Potrivit cererii de chemare în judecată, întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată, se solicită încasarea din contul lui Priseajni Eduard a dobânzii de întârziere în sumă de 93,30 lei , calculată din 01 februarie 2014 până la 10 septembrie 2014, momentul indicat în cererea de chemare în judecată (f.d. 21).

În cererea de recurs se reiterează încasare a dobânzii de întârziere în sumă de 93,30 lei.

În acest sens, instanța de recurs relevă că potrivit, art. 617 alin. (1) din Codul civil, dacă nu execută obligația în urma somației primite după scadență din partea creditorului, debitorul se consideră în întârziere ca urmare a somației.

Punerea debitorului în întârziere constă într-o manifestare de voință din partea creditorului prin care el pretinde executarea obligației unui debitor care tergiversează o executare ce mai este posibilă. Procedura punerii în întârziere nu este reglementată în mod special, de aceea poate rezulta din orice act, notificare, telegramă. Aceasta urmează a fi confirmată prin avizul de recepție din partea debitorului.

Prin reclamația din 27 martie 2014 Întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată la informat pe Priseajni Eduard despre cesiunea creanței și a solicitat achitarea datoriei totale de 1633, 14 lei ce urma a fi achitată în termen de 5 zile (f.d. 18,19).

Totodată, deși reclamația este datată cu 27 martie 2014, reprezentantul recurentului nu a anexat probe care să confirme expedierea reclamației date, obligație stabilită de art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă.

Însă potrivit avizului de recepție (f.d. 20) de către întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată a fost expediată la 21 iulie 2014 în adresa lui Priseajni Eduard o reclamație care a fost recepționată de către ultimul la 04 august 2014.

Respectiv, instanța de recurs, prin prisma art. 617 alin. (1) Codul civil, și somației expediată în adresa debitorului căruia i s-a propus să achite datoria în termen de 5 zile, dobânda de întârziere urmează a fi calculată de la 09 august 2014 până la 10 septembrie 2014, termen limită indicat de reclamant.

Pentru a calcula dobânda de întârziere, se ia suma ce urma a fi achitată (752,40), se înmulțește cu rata de bază a BNM (în perioada 09 august 2014 – 13 decembrie 2014, rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei era de 3,5%), la care s-au adunat 5%. Suma obținută se împarte la 365 de zile, apoi se înmulțește cu numărul de zile care constituie perioada de întârziere.

Astfel, urmează de încasat din contul lui Eduard Priseajni în contul întreprinderii mixte "Incaso" societate cu răspundere limitată suma de 5, 60 lei.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 743 lei cu titlul de taxă de stat și 800 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică, instanța relevă că potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Potrivit ordinului de plată 1772 din 10 septembrie 2014 întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată a achitat taxa de stat în mărime de 270 (f.d. 24).

Conform ordinului de plată nr. 106 din 10 februarie 2015 întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată a achitat taxa de stat pentru judecarea cauzei în apel în mărime de 203 lei (f.d. 51).

Potrivit ordinului de plată nr. 1747 din 23 septembrie 2015 întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată a achitat taxa de stat pentru judecarea cauzei în recurs în mărime de 135 lei (f.d. 106).

Conform ordinului de plată nr. 678 la 18 martie 2016 întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată a achitat taxa de stat pentru judecare în recurs ca urmare a rejudecării de către Curtea de Apel Bălți în mărime de 135 lei (f.d. 150).

Astfel, în total, urmează de încasat din contul lui Priseajni Eduard în contul întreprinderii mixte "Incaso" societate cu răspundere limitată suma de 743 lei, cu titlul de taxa de stat.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de recurs relevă următoarele.

Conform actului de primire-predare a serviciilor asistență juridică prestate nr. 702424515 din 10 septembrie 2014 total spre plată urmau a fi achitate suma de 800 lei (f.d. 23), dintre care 250 lei, pentru studierea materialelor în sumă de 200 lei, 500 lei, pentru întocmirea cererii de chemare în judecată și 100 lei, pentru autentificarea copiilor, expedierea cererii de chemare în judecată.

Prin ordinul nr. 1792 din 10 septembrie 2014 Întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată a achitat în contul avocatului Natalia Covaliov suma de 800 lei (f.d. 25).

În conformitate art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de

judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. În acest context, art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de **asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.**

În sensul celor arătate este și jurisprudența CEDO care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi respectate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui quantum rezonabil.

În acest context, instanța de recurs relevă, că avocatul Natalia Covaliov nu a participat nici la o ședință de judecată, solicitînd examinarea cauzei în lipsa acesteia.

În cauza dată, instanța de recurs cenzurînd cuantumul cheltuielilor de judecată pe care trebuie să le suporte intimatul, a apreciat, raportat la complexitatea activității prestate de avocat că suma de 200 lei este suficientă, avîndu-se în vedere și natura litigiului în care s-a prestat asistența juridică.

Respectiv, urmează de încasat din contul lui Priseajnîi Eduard în contul întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată suma de 200 lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu art. 445 alin. (1), lit. b) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

A admite recursul declarat de avocatul Natalia Covaliov în interesele întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 și hotărîrea Judecătoreiei Bălți din 28 noiembrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Priseajnîi Eduard, privind încasarea datoriei pentru serviciile prestate, dobînzii de întîrziere și cheltuielile de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care:

Se admite parțial acțiunea înaintată de avocatul Covaliov Natalia în interesele Întreprinderii Mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată:

Se încasează de la Priseajnîi Eduard Andrei în beneficiul Întreprinderii mixte ”Incaso” societate cu răspundere limitată, cod fiscal 1009600029036, cod debitorial 2224026296, cod bancar VICBMD2X469, cu sediul în mun. Chișinău șos. Hîncești, 138/1, datoria pentru serviciile prestate în mărime de 752,40 (șapte sute cincizeci și doi lei 40 bani), dobînda de întîrziere în sumă de 5 (cinci lei 60 bani), cheltuielile de judecată în sumă de 743 (șapte sute patruzeci și trei lei) și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 200 (două sute lei), în total suma de 1701(o mie șapte sute unu lei).

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari